

Přednáška nábožensko filosofická v Plzni a Brně

Dr. Leopold Procházka

Budha a jeho učení 1926; Buddhismus světovým názorem, morálkou a náboženstvím 1928; O buddhistické meditaci 1930; Buddha a Kristus 1933; Besedování s Bohem 1934; Kniha o skutečnosti podle Buddha probuzeneckého učení 1939; Síla a působení Buddha učení na lidské tvory duševně spřízněné 1934 a přednášky 1928, 1929

Přednáška nábožensko-buddhistická v Plzni a Brně

Dr. Leopold Procházka

Nakladatelství Antonín Šlechta, Úpice, květen 2015

Typografie Antonín Šlechta

Obálka Antonín Šlechta

ISBN 978-80-88083-24-5 (epub)

ISBN 978-80-88083-25-2 (mobi)

ISBN 978-80-88083-26-9 (pdf)

Budha a jeho učení 1926

Buddhismus světovým názorem, morálkou a náboženstvím 1928

O buddhistické meditaci 1930

Buddha a Kristus 1933

Besedování s Bohem 1934

Kniha o skutečnosti podle Buddhova probuzeneckého učení 1934

Síla a působení Buddhova učení na lidské tvory duševně spřízněné
1934

Přednáška O vědomém jevu osobnostním 1928

Přednáška nábožensko-buddhistická v Plni a Brně 1929

Mnichova večerní píseň

Hliněnou misku a podstavec z dřeva,
tělo by v krátký naň ulehlo sen,
žlutý háv, který nahotu kryje,
vším je, co ze světa vzal jsem si jen.

Ve světě, s němž jsem lnul sty bludných vláken,
divějí lidé se, bláznem mne zvou,
v lítosti lkají neb výčitkou brojí,
dosti však, zanechte tuto řeč svou!

Nežádám, světe, si vzpomínky na mne,
dosti máš starostí, vlastní svůj žal,
památník tebou jenž k zadání kyne,
jiný nechť hrdina dobývá dál!

V zemdleném uchu zní ozvěna řevu:
psi jak když derou se o žrádla cár,
vrána, sup v hádce o hnusnou kořist
bijí se křídloma v skřípavý svár,

zápolíš podobně o statky svoje,
zlatem jež jednou, pak ideál zas;
požitek chtíč krade, nikdy jenž sytý,
nepokoj dodává hostinám ráz.

Velkost tvá světe, jak malou je vskutku,
falší tvé lesky a mělká tvá hloub,
nemůžeš zlákat mne ničím již více,
v písek se noří tvé podstaty sloup!

láskou snad? Nikoliv! Přemyslíl jsem ji,
zlato tvé nemůže dráždit mne víc,
sláva, toť blázen jest v pestrém svém hadru
jinam nechť prostřít jde pýchy své líc!

Znechucen strasti, blah odřeknut trvám,
ssaji klid z nocí a ze dnů, jsem zdrav,
v chudobě bohat, rád světa se vzdávám,
jeho jak nutností, tak jeho práv!

Tiše dlím, přemýšlím, půlnoc se blíží,
lesem zní mlčení, temnotou noc,
stádo jak domů jde, hvězdy kams táhne
stříbrnou cestou zákona moc.